

havn, men ikke ude paa Landet —, hvis den højtærede Minister havde været det, vilde han erkende, at vi her vilde stille Sogneraadene overfor en næsten umulig Opgave. Et overordentlig stort Arbejde vilde det blive, hvis det skulde gøres grundigt, og ellers vilde det meget let medføre stor Misfornøjelse — og det vil det for øvrigt alligevel. Det gaar derfor ikke an. Lovgivningsmagten, Rigsdagen, maa forbeholde sig at tage afgørende Stilling til dette Spørgsmaal, naar Jordvurderingen har fundet Sted, og det er ikke rigtigt af den højtærede Minister her at ville overlade det til de enkelte Kommuner. Det var derfor, jeg brugte den Vending, at jeg sagde: enten er Forslaget urigtigt og unyttigt og uigennemførligt ude i Kommunerne, eller ogsaa har den højtærede Minister tilsigtet noget helt andet dermed, nemlig en ren, politisk Agitation. Jeg har i de godt 20 Aar, jeg har været Medlem af Rigsdagen, haft Lejlighed til at se adskillige Forslag, som har taget den Slags Hensyn, men det forekommer mig, at jeg ikke har set noget Forslag, der saa tydeligt tager saadanne Hensyn som det, den højtærede Minister her har forelagt.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg oversaa forrige Gang, jeg havde Ordet, en Notits, jeg havde gjort vedrørende et Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler fremdrog i sin første Tale angaaende en Sag, der ikke ligger indenfor selve Lovforslagets Ramme, nemlig Indkvarteringsspørgsmaalet. Det ærede Medlem sagde derom, at jeg indtog en tilbageholdende, nærmest konservativ, Stilling overfor Indkvarteringsspørgsmaalet, og anmodede mig om at overveje Ændringer i den nugældende Ordning. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den Indkvartering, som for Tiden finder Sted, i alt væsentligt er en ekstraordinær Indkvartering, og at den ekstraordinære Indkvartering er særlig underlagt Krigsministeriet. Det ærede Medlem vil sikkert ogsaa kunne forstaa de Vanskeligheder, der vilde være ved netop under de nuværende Forhold at skulle skride til stærkt omvæltende Ændringer i dette særdeles udviklede og paa Grundlag af en meget gammel Lovgivning ordnede Forhold. Men den Indkvartering, der er Tale om, er altsaa den ekstraordinære Indkvartering, som jeg ikke i min Egenskab af Indenrigsminister har nogen Indflydelse paa, men som ligger i Krigsministeriet.

Naar det ærede Medlem nu talte om Grundskatten og mente, at der dermed var

tilsigtet en særlig politisk Agitation, vil jeg sige til det ærede Medlem, at da jeg var med til at skrive dette Forslag om disse Skatter, som Kommunerne skulde have Myndighed til at udskrive, maatte jeg i det Øjeblik, man skulde give Kommunerne Myndighed til at paalægge Grundskatter, erindre, at der overfor Ejendomsskylden og Hartkornsskatterne, saavel som overfor Huskatten og Arealskatten i Købstæderne, er en vidtgaende Utilfredshed, og at denne er af meget forskellig Art, idet der er Kommuner, hvori Grund- og Bebyggelsesforholdene har udviklet sig saaledes, at man er særlig utilfreds med den Grundbeskatningsform, man for Øjeblikket har. Det var derfor naturligt, naar jeg mente, det var rigtigt at stille Kommunerne frit, da ogsaa at sige, at i Stedet for Hartkornsskatterne eller Ejendomsskylden skulde de kunne, hvis Kommunalbestyrelsen ønskede det, lægge en Skat paa Grunden alene. Det er Aarsagen til, at den Bestemmelse er optaget, og ingen anden Aarsag har der været. At det skulde være at gaa udenom Lovgivningsmagten, kan jeg ikke erkende, thi Bestemmelsen kan jo kun blive til ved Lov, ved Tilslutning fra alle de Faktorer, hvorved en Lov bliver til. Og er denne Beføjelse overgivet Kommunerne i Henhold til en Lov, saa gaar Kommunerne jo ikke udenfor Loven, og vi heller ikke, saa skaber vi denne Lov for dette Tilfælde. Naar det ærede Medlem nu gentog, at Bestemmelsen enten er urimelig og unyttig og uigennemførlig eller Stemmeffiskeri, vil jeg sige, at jeg betragter den selvfølgelig som nyttig og rimelig. Med Hensyn til, om den er gennemførlig eller uigennemførlig, maa jo nødvendigvis, saaledes som Stillingen er, det ærede Medlem faa en afgørende Indflydelse derpaa.

Hey: Den højtærede Minister fandt i mine Udtalelser, sagde han, en Genklang fra Børsmødet; det forstaaer jeg ikke rigtigt, men fandtes den i mine Udtalelser, fandtes den i Virkeligheden ogsaa i de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) og det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen). Thi det, vi vil, er dette at arbejde med paa, at den foreliggende Opgave bliver løst. Og det, vi ikke vil, er at gøre det paa den Maade, som Ministeren har foreslaaet. Jeg har Indtrykket af, at det samme vilde man paa Børsmødet. Den højtærede Minister sagde, og sagde det velovervejeth, idet han nemlig rettede det, „de